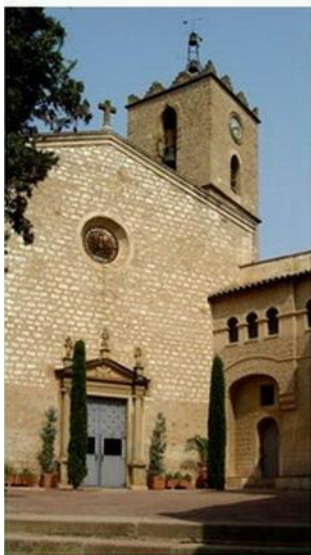

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 29 de Març de 2015. N°13

LA SETMANA SANTA

De nou estem en aquella setmana de l'any a la que tothom, en el nostre món occidental més concretament, l'anomena pel que és: Setmana Santa.

Ben segur que no tothom opina el mateix en nomenar-la així. Aquí jo exposaré el que penso i respectant absolutament a qui li doni un altre sentit.

Pels cristians, des de sempre, per ser el centre de tota l'obra salvadora de Jesús a favor de la humanitat, esdevé una setmana especialment Santa, no perquè les altres no ho siguin, sinó perquè és sant tot el que s'hi celebra gràcies al lliurament que Jesús va fer de la seva vida en cada circumstància que va viure dels dies essencials: dijous, divendres, dissabte sants i diumenge de Pasqua.

Amb la celebració d'aquesta setmana confirmem allò que és fonamental en el missatge de la vida de Jesús, i com ha de ser en la nostra. No es tracte tant de defensar amb paraules el que creiem, sinó amb fets de vida que demostrin el que diem creure; sense exigir perfecció però sí el màxim de proximitat amb la veritat del que proclamem.

Són dies d'estar en comunió amb Jesús en tot el sentit que podem assumir en el nostre viure cristià. El missatge de llur vida és el que hem de gravar en el nostre cor. Si és veritat que el contemplem a Ell passant per unes experiències determinades, hem de saber fent-se nostre el que Ell podria esperar de nosaltres, però traspassat i encarnat en la nostra vida enmig del nostre món d'avui. No es tracte de copiar el que Jesús feia, sinó tot allò que el motivava a actuar en favor del altres com a salvador de la humanitat que era i que l'evangeli ens ho ofereix.

És important que anem rellegint la Paraula de Déu que aquests dies escoltarem proclamada en les diferents celebracions. Així podrem copsar més el missatge de Jesús. Fer pregària amb els textos de la Sagrada Escripura facilita l'apropament al misteri Pasqual que celebrem. No n'hi ha prou en assistir i participar de les cerimònies, hem de sentir-nos protagonistes perquè ens fem nostre tot el sentit de festa. Això només és possible amb la pregària personal un cop hem fet la celebració comunitària o abans, tot preparant-la.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY:

Mc 14, 1-15,47

Jesús contó con la posibilidad de un final violento. No era un ingenuo. Sabía a qué se exponía si seguía insistiendo en el proyecto del reino de Dios. Era imposible buscar con tanta radicalidad una vida digna para los «pobres» y los «pecadores», sin provocar la reacción de aquellos a los que no interesaba cambio alguno.

Ciertamente, Jesús no es un suicida. No busca la crucifixión. Nunca quiso el sufrimiento ni para los demás ni para él. Toda su vida se había dedicado a combatirlo allí donde lo encontraba: en la enfermedad, en las injusticias, en el pecado o en la desesperanza. Por eso no corre ahora tras la muerte, pero tampoco se echa atrás.

Seguirá acogiendo a pecadores y excluidos aunque su actuación irrite en el templo. Si terminan condenándolo, morirá también él como un delincuente y excluido, pero su muerte confirmará lo que ha sido su vida entera: confianza total en un Dios que no excluye a nadie de su perdón.

Seguirá anunciando el amor de Dios a los últimos, identificándose con los más pobres y despreciados del imperio, por mucho que moleste en los ambientes cercanos al gobernador romano. Si un día lo ejecutan en el suplicio de la cruz, reservado para esclavos, morirá también él como un despreciable esclavo, pero su muerte sellará para siempre su fidelidad al Dios defensor de las víctimas

Lleno del amor de Dios, seguirá ofreciendo «salvación» a quienes sufren el mal y la enfermedad: dará «acogida» a quienes son excluidos por la sociedad y la religión; regalará el «perdón» gratuito de Dios a pecadores y gentes perdidas, incapaces de volver a su amistad. Esta actitud salvadora que inspira su vida entera, inspirará también su muerte.

Por eso a los cristianos nos atrae tanto la cruz. Besamos el rostro del Crucificado, levantamos los ojos hacia él, escuchamos sus últimas palabras... porque en su crucifixión vemos el servicio último de Jesús al proyecto del Padre, y el gesto supremo de Dios entregando a su Hijo por amor a la humanidad entera.

Es indigno convertir la semana santa en folclore o reclamo turístico. Para los seguidores de Jesús celebrar la pasión y muerte del Señor es agradecimiento emocionado, adoración gozosa al amor «increíble» de Dios y llamada a vivir como Jesús solidarizándonos con los crucificados.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:28	20h.	Juanjo Garriga Calonge
DIUMENGE:29	11h. 13h.	DIUMENGE DE RAMS.
DILLUNS:30	20h.	esposos Jaume Solé i Montserrat Petit
DIMARTS:31	20h.	difunts família Vilaplana-Rovira
DIMECRES:1	20h.	
DIJOUS:2	20h.	DIJOUS SANT
DIVENDRES:3	17h.	DIVENDRES SANT
DISSABTE:4	20h.	VETLLA PASCUAL
DIUMENGE:5	11h. 13h.	DIUMENGE DE PASQUA

INTENCIONS DE MISSA:

Durant tota la setmana de Pasqua no hi hauran intencions de Missa, per ser la gran festa pasqual celebrada tots els dies.

CONDOLENÇA:

La donem als familiars de N'Antonio Lor Mérida i d'En Constantino Gabirondo Olloquiegui. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

MISSA CRISMAL A LA CATEDRAL DE SANT FELIU:

El dimecres vinent, dia 1 d'Abril a les 11h. el nostre bisbe Agustí en comunió amb tots els preveres de la diòcesi, faran la renovació de les promeses que feren el dia de la seva ordenació presbiteral i es beneiran els Sants Olis que es fan servir en els diferents sagraments.

